

1. Bę - dziem tu nad brze-giem cze - kać i na - dzie - je ci - che
2. Mi - łych bra - ci już tak wie - lu prze - szło na oj - czy - sty
3. Wpraw-dzie ciem - ność już do - ko - ła, wia - ra na - sza jesz - cze
4. Gdy nas Je - go trzy - ma ra - mię, wej-dziem śmia - ło w śmier-ci
5. Bę - dziem cze - kać więc nad brze-giem i na - dzie - je ci - che

1. snuć, aż do brze - gów, do nie - bie-skich szczę-śnie nas prze-wie - zie
2. łąn i my wkrót - ce do - pły - nie - my w o - bie - ca - ny Ka - na -
3. mdła, a - le o - to Zbaw-ca wo - ła, a - by za Nim rze - sza
4. dół. Po-tem uj - rzym kraj oj - czy - sty, gdzie Bóg ska - zę wszel-ką
5. snuć, aż do brze - gów, do nie - bie-skich szczę-śnie nas prze-wie - zie

1. łódź.
2. an.
3. szła. 1-5. W bla-sku słoń - ca, w Bo-żej chwa - le pro-mie - nie - je wiecz-ny
4. zdjął.
5. łódź.

- gród. O, po - rzuć - cie gorz-kie ża - le, wnet oj - czy - sty uj-rzym łąd!